

[Tove Jørgensen]

finder sted på grundlag af en sådan antagelse af en høj grad af sandsynlighed . . . uden at der ved domfældelse eller på anden måde, f. eks. indenretslig tilståelse, er tilvejebragt, hvad der kunne betragtes som et fuldstændigt bevis for sådanne overtrædelser.«

Ombudsmanden siger videre, at det er et lovgivningspolitisk spørgsmål, at det drejer sig om en afvejning af hensynet til statens sikkerhed og hensynet til de herboende udlændinges retsbeskyttelse, og han siger:

»Til dette lovgivningspolitiske spørgsmål finder jeg ikke at burde tage stilling.«

Derfor er det ikke korrekt at henvise til ombudsmandens redegørelse, når man vil undskylde udvisningen.

I radioavisen den 31. maj udtalte ombudsmanden, at han finder det konsekvent, at spørgsmålet om udlændinge behandles i folketingets retsudvalg, idet han mener, at det dels drejer sig om en ændring af udlændingeloven, dels drejer sig om, hvorvidt den praksis, der i dag følges på basis af udlændingeloven, måske bør modificeres og allerede nu, om jeg så må sige, leve op til nogle idealer, som man vil lægge til grund for fremtidig udlændingelovgivning.

Derfor forekommer det mig ikke tilfredsstillende, at ministeren i dag vil nedsætte et udvalg, der om lang tid vil lave en revision af udlændingeloven. Vi kan selvfølgelig være tilfredse med, at det vil ske, men det er ikke tilstrækkeligt. Der må også falde nogle klare udtalelser om, hvilke regler fremmedpolitiet skal følge.

På basis af de udtalelser, som ombudsmanden er kommet med, virker det i hvert fald ikke rimeligt at bruge ombudsmandens udtalelser som argument for udvisningen den 19. august.

Derudover har man efter min mening misbrugt den europæiske menneskerettighedskommissions udtalelser. For disse beskæftiger sig ikke med den konkrete situation, at Martinez udvises til Mexico med en pressemeddelelse fra den danske regering, der stempler ham som terrorist. Det gør derimod Dansk Flygtningehjælp, der blev spurgt i forbindelse med mexikanerens ansøgning om politisk asyl. Dansk Flygtningehjælp skriver den 25. maj til justitsministeriet:

»På grundlag af de akter vedrørende den pågældendes asylsag, som vi har haft til gen-

nemsyn, og vort øvrige kendskab til forholdene i Mexico finder vi det sandsynligt at antage, at han, hvis han vender tilbage til Mexico, risikerer at udsættes for en behandling, som ikke er i overensstemmelse med dansk retsstandard.«

Derfor kan det undre i dag, at hr. Ole Espersen ikke kommer ind på dette brev i sit indlæg.

Flygtningehjælpen mener, at Martinez' situation skal ansues analogt med begrebet flygtning sur place, at han bør tildeles en B-status og – og det er nok værd at mærke sig – i tilfælde af udvisning ikke sendes tilbage til sit hjemland eller til et andet land, hvorfra han kan risikere hjemsendelse til Mexico.

Samme dag som justitsministeriet modtog dette brev fra flygtningehjælpen, blev politisk asyl afslået, men man havde alligevel godt kunnet følge henstillingen om ikke at udvise til Mexico.

Det ligger også i den almindelige praksis, som vi har fået orientering om i retsudvalget, at man i tilfælde af langvarigt ophold tager særlige menneskelige og sociale hensyn, når der er tale om udvisningssager for udlændinge.

Jeg synes, der er grund til ganske kort at komme ind på de nu historiske løftebrud fra en tidligere justitsminister. Hr. Hagen Hagensen siger, at der har været tale om en privat snak mellem nogle folketingsmedlemmer og hr. Orla Møller, men han glemmer nok, at ministerens løfte om, at retsudvalget skulle underrettes inden udvisningen, blev meddelt folketingets retsudvalg samme dag via dets formand, og der var ingen af retsudvalgets medlemmer, der gjorde indsigelse imod, at retsudvalget skulle have denne underretning. Det måtte nødvendigvis opfattes som om retsudvalget var enig, og dermed har det været forelagt for retsudvalget.

Der er også grund til lige at nævne, at justitsministeren dengang sagde til den gruppe, der mødte ham, at man i hvert fald ikke ville udvise mexikaneren til hans hjemland, hvis der kunne være risiko for, at han kunne vende hjem som lig. Han gentog det samme aften, som udvisningen havde fundet sted, i påhør af et par andre medlemmer. Han ville også overveje at give GERMERSAGEN opsættende virkning. Det var der ingen fare ved, mente han, for den ville han vinde. Det er